

fra legemlig Tugtelse, anvendt paa endnu ikke vorne Personer; man misforstaaer den legemlige Tugtelse. Den legemlige Tugtelse i mere faderlige Forhold, hvor den ikke optræder som idømt Straf, er en velvillig Maade itide at gjøre en Person, der har et tungt Begreb, tydeligt og forstaaeligt, hvad Ens Mening er; det er et af de bedste Argumenter, som, brugt forstandigt, altid vil gjøre sin Gavn, og det er et meget stort Feilgreb at udelukke den der, hvor der ikke let kan anvendes forstandig Tugtelse i det rette Dieblis, fordi Tiden ikke er dertil. Det hele Mulcistystem, anvendt paa Folk, som ikke have mange Penge, som have Tid at leve af, og som trænge til de Skillingen, hvormed de senere kunne staa sig en saalelig Existent i Livet, er et meget stort Misgreb. Jeg for min Part havde derfor haabet, at de ærede Medlemmer havde rettet § 6 istedetfor at lade den gaae ud, og allerminst havde jeg ventet, at de havde søgt at forbedre den ved at sætte i dens Steed den Forandring, som er foreslaaet i § 3. Det ærede Medlem, som talte for disse to Forslag, og som er med til at stille dem, gjorde rigtig opmærksom paa, at Capitainen ombord er, naar han er fjernet fra Land, saa godt som Konge. Men er han da ikke ogsaa Politibetjent? Giv vi ikke Politibetjenten en Blyklump i Haanden, for at han kan slaae med den, naar han ikke bliver lystret? Ligger ikke i § 3, som de ærede Medlemmer have foreslaaet den affattet, denne korte Stok, og er det bedre at sige til Capitainen: Bevæbn Dig indenfor Skibets Grændse med Politiknorten, og slaae med den, end at beholde denne Tamp, og dermed at give en Dreng nogle Smæk? (Tuxen: Under tjenstlig Form!). Det under tjenstlig Form at sætte Politistoffen ind i saadanne Forhold ligeoverfor Drengene under 18 Aar er en Misforstaaelse, men at udelukke ethvert corporligt Middel undtagen at fhyde Manden, naar han gjør sig opsetsig, er en Feil. Man skal lade Skipperen beholde Retten til at værne om sin Myndighed, og ligesom man holder en Tiger i Ave ved at give den af Rudepistfen, saaledes bør Skipperen kunne ave en opsetsig Knægt ved at slaae ham med en dygtig Tamp — han faaer derved Betænkningstid, og han selv og Andres Liv frelses.

I disciplinaire Forhold, selv hvor det er meest imod Befolkningens Betragtningmaade, gribes der dog til dette Middel i det yderste Dieblis. Jeg har selv personlig seet dette Middel blive anvendt i den franske Arme, og jeg har hørt franske Officerer sige, at de have bundet mere end een Geir, fordi de i rette Tid have, uagtet det har været forbudt, banket paa Ryggen af dem, som ikke gik rask frem. Man har faaet selv dem, der vege tilbage for Fjenden, til at sætte deres Liv paa Spil ved et Slag over Ryggen. Det er en Misforstaaelse af Humanitetens Bud at troe, at man nedsetter et Menneske, og især en Dreng, ved at give ham et Nap over Ryggen; man bringer ham derved kun til Estertanke. Jeg for min Part vil derfor stemme for Lovudkastets § 6 og imod Forandringen i § 3, fordi det ene frembyder et simpelt Opbragelsesmiddel, naar det inden tredje Behandling faaer en Correctur, medens det andet gaaer løs paa Morb og Todsflag eller paa Mangel paa Disciplin.

Varberg: Jeg har forlangt Ordet for at rette et Spørgsmaal til den høitærede Indvigningsminister. I Udkastets § 7 tales der om, at der paa Skibet skal være en Art Netsprotocol. Til denne Netsprotocol kan benyttes Logbogen, men hvor der ikke findes en Logbog, skal man have en særlig Bog, som skal være autoriseret af vedkommende Dommer eller af Justitssecretairen ved Sø- og Handelsretten. Det er rimeligt, at jeg har en vis Interesse for de Forretninger, der tillægges Justitssecretairen ved Sø- og Handelsretten, og jeg tillader mig derfor at udbede mig en Oplysning, som der maaskee ikke trænges til for min egen Skuld, men for Andres Skuld. Jeg vil nemlig tillade mig at spørge, om ikke Meningen er, at hvor der saaledes autoriseres en særlig Protocol, denne Autorisation da skal gives gratis. Jeg nærer aldeles ikke Tvivl om, at den bør gives gratis, men der kunde være visse Autoriteter, der kunde være i Tvivl i saa Henseende, og derfor vilde jeg ønske, at den ærede Minister vilde fremkomme med en Udtalelse i denne Henseende. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at gjøre en anden Bemærkning. Den ærede foregaaende Taler (Tscherning)